

میکر و فیلیم نموده شد

افزودن شد
تاریخ ۱۳۸۴/۲/۲۸

۱۳۸۴/۲/۲۸

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب شرح حکم (السن)
مصنف از محمد بن مبارک هندی
مؤلف خط کتبی ۱۵۴۷۷
خطی دارا خورشید لکن نقره
جایی
سال چاپ یا تحریر عدد اوراق ۲۰ ورق
جزء کتب حکمت شماره خصوصی
شماره عمومی ۱۵۴۷۷ شماره قبض
واقف در زمانه خاندان قاجاریه تاریخ وقف
طول ۲۹ عرض ۲۰ شماره صفحات
اصول ۱

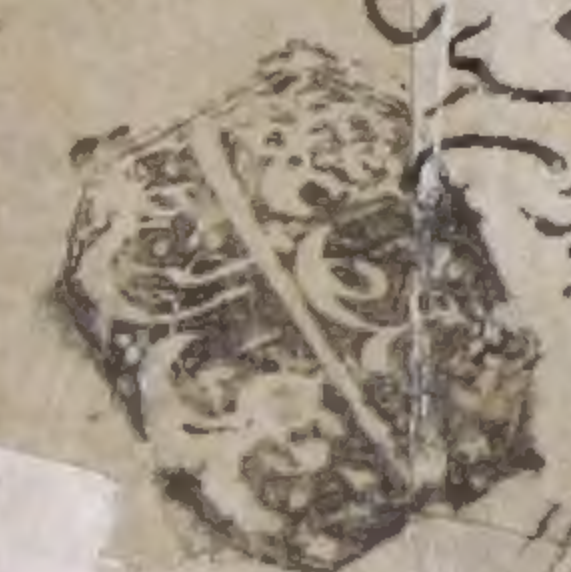
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

دعای حضرت امام رضا علیه السلام

در روز شنبه

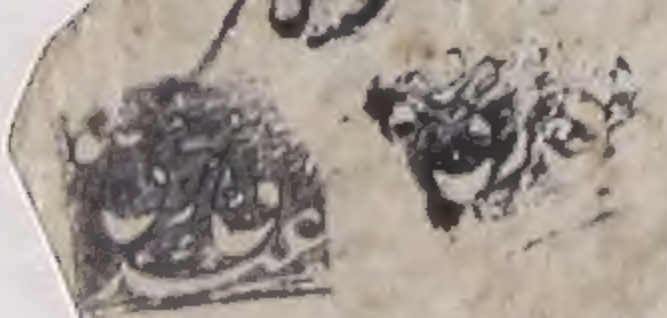

در روز شنبه
در روز شنبه
در روز شنبه

در روز شنبه

کتاب شرح علم البیوت
مجلد پنجم از مجموعه ۱۱ جلد

در روز شنبه

در روز شنبه

در روز شنبه

[illegible][illegible]

[illegible]

يكون بمنزلة قولك السوداء ان يكون موجودا البروجود الخاص او معدوما ان كان الذي اشارته اليه صفة
 كاسودا مثلا وبمنزلة قولك التي ان يكون موجودا البروجود الخاص او معدوما ان كان الذي اشارته اليه صفة
 ان لم يكن اشارته اليه صفة بل كان مطلقا واخصا ومورا العتمة في العميق في ظلمة النكس واضمحلال
 ان يكون موجودا البروجود الخاص ولا يكون معدوما وان لا يكون موجودا احد الوجودات المتخالفة في الماهية ولا يكون
 معدوما وهو موقوف وانما ذكره لبيان انما الاول وفي بعض النسخ قاله الاول في الطريقة الاولى اضعيف
 لجواز ان يكون الاشتر الكفيل فلهذا لا يزول اعتقاد البروجود بزوال اعتقاد الخصومية وترجيح على في الحواش
 ان يتكلم في التكاليف والاعتقاد وجوده ان عنيته به الوجود الذي ان ذلك السبب موجودا به سواء كان عينية

[illegible]

[illegible]

لا احر الوجه ولا يخالف العددي فيه لا تعالي الايجاب والحب المزدون ايضا يقتضيان الصدق والكذب عند
 الى موضوع واحد فالفرق عام لان قول عندا متباها الى موضوع يحصل مرجعها ان احدهما محصل والاخرى معدوله
 وهما جازان كذا بعد عدم الموضوع فاذا انقسم لا يكون الا في السلب والايجاب بالمركب الا ان اعتبار الصدق
 والاعتقاد لا يكون في نفس السلب والايجاب اللذين هما المتبادلان بعينها وفي سائر المتباينين يكون في نفسهما
 موضوعا ويكون لكل النسبة خارجة عن نفس المتباينين فيكون اعتبار الصدق والكذب والاقتسام في السلب
 في الاجزاء الاخرى المتباينين في غيرهما في العوارض الخارجة فاعرف وقد يكون احد الضدين على الصحيح لانه
 للموضوع كالبعض للشيء والسواء للتعارف ولا يكون ذلك ان تمنع حمل الحمل عنها كالصحة والمرض فان بدن الحي
 في ذلك عند من لا يقول بالحالة الثانية او يكن اي حمل عنها وانما ان لا يحصل هناك وسطا كقولنا للشيء
 ان كان حاله مترسطة بين الفعل والنجدة او محصل هناك وسطا ولا يخلو انما ان يغير عنه
 نفس اوله لا يغير عنه باجم محصل
 به سلب الطرفين كان ذلك
 ان المضاف فيكون احصا
 او بها من هذه الحينية
 اضاف وغيره فيكون اعم
 وهو ايضا
 نفس هو دخل

[illegible]

انوار صفت

عبد الباقی

وَمِنْهَا يَوْمَ الْكَيْدِ فِي مَرْجُوهِ غَيْرِ مَسِيئَةٍ فَاسْتَأْذَنَ مِنْهَا اِسْتِغْفَارَ مَسِيئَةٍ كَمَا يَكُونُ فِي الْمَلِكِ
وَمِنْهَا يَوْمَ الْكَيْدِ فِي مَرْجُوهِ غَيْرِ مَسِيئَةٍ فَاسْتَأْذَنَ مِنْهَا اِسْتِغْفَارَ مَسِيئَةٍ كَمَا يَكُونُ فِي الْمَلِكِ

المملوك
يحيى

2

بما هو الذي
جيب الجواب على
الانصاف في الدين بالعدل والعدل في الدين
خلق فيها باطنهم الذي لم يكن في الوجه وخلق على ذلك
مقتضى في حقا وادها منه هذه الصفات فقلت الان
عوارض الوجود في الدنيا باطنها سلا الوجود في الدنيا باطنها
وحدة الوجود في الدنيا باطنها سلا الوجود في الدنيا باطنها
المستقيمة في الوجود في الدنيا باطنها سلا الوجود في الدنيا باطنها
عديم والادنى في الدنيا باطنها سلا الوجود في الدنيا باطنها
في ذلك الجيب في الدنيا باطنها سلا الوجود في الدنيا باطنها

مجلس العلم عظمى ان اجبرته نفسه نحونى واحدا مستورا فيه قبل ذلك و ان الله متيقن
و صابر اشد من اوله لا يحترق و ان الله يستر حيث يشاء و ان الله لا يؤخر ما اراد فحصل في كل بقعة
احد او حاصل بها الاصل و ان الله لا يؤخر ما اراد فحصل في كل بقعة احدهما اصل او حاصل
كله المطلق كما هو بديهي

توجه بالحق واحد

The image shows a page from an old manuscript, featuring three main blocks of handwritten text in a cursive script, possibly Persian or Arabic. The paper is aged and shows signs of wear, including a prominent brown stain near the top center. The top block of text is the largest and most dense, written in a highly stylized cursive. Below it, on the left side, is a smaller, more compact block of text. At the bottom left, there is a third block of text, which appears to be a continuation or a separate section. A small, faint mark is visible in the upper right corner of the page.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

انما استدل على العدم بالاستسلام مع عدم التماس كذا فعل لم وقد عرفت انه ليس
بإيجاب وانما استدل بهذا المسلك الذي ذكرناه بهما من ظواهر المطبوعة المحقق لوانه
عدم ما تحققت العدم والوجود لوانه لا يكون استحالة حقيقة احداهما الا مع
وجودها بل استحالة حقيقة الا لا يستلزم حقيقة فضا استحالة كل منهما لا ذلك بل
وعدم الرجوع الى سبب فضا لا ينافي العين الا انما كان بزم ذلك جزئيا محتملا
سببه انه اذا

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١

بِسْمِ

المطابق

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

453-101

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. On the left edge, there is a dark binding strip and a small, dark, rectangular label with illegible markings. The overall tone is warm and slightly yellowed.

453-101

.....

على شرط وجوده كانت أو غيرت حتى يتعدا اليه بقول الوجه ومن واجب الوجود فكيف له ان يخل بهذا لكن
لذاته اما ان احد الامكان اللازم لهية وهو كونه كمالا لا يلزم من فرض وجوده ولا عدمه ثم وانما الاستعداد
النام الذي يحصل لهية المكنية لانه عند حصول الشرط وارتجاع الموانع وهذا الشرط يكون له كمالا حادثا كغيره من
بجوارث احوالها لانه يكون لكل جانب من الوجود الموجبة الى اعلية ملا المعنى الذي هو اللاحق بعد احواله (او كمالا
كل بل انتهت الى حادث لا يكون مسببا بحادث آخر فانه ان يكون العلة النامية لذلك الحادث فانه او محذور في الاول يلزم
تفسيره بذلك معناه بعبارة اوضح انما يتصور لا يتصور وجود الحادث فانه ان يكون علة النامية فانه
الانقلاب الحادث فانه لا يكون الا مسبوقا بحادث مسبوقا به فو ذلك ان يكون قبل كل حادث حادث
لا انما اول انما يكون محذورا دائما لا بد انية لها ولا نمانية ليكون ذلك الحرك سببا لحصول تلك الاستعدادات النامية
لوتوقف كل حادث على حادث آخر لكان الحادث اللاحق بغيره اللاحق فليزم وجوده عند وجوده فليزم وجوده
لا انية نمانية وهو ثم ليعلم الطبيعة لان كل سابق هو شرط معد لاحق فلا يجب وجوده عند وجود اللاحق لان
على الحيز الطبيعي شرط حصول الجسم على الحيز الطبيعي مع انه غير موجود عند حصول الجسم فيه ولا بد لتلك الحوادث
من محل تخصيص الاستعدادات بوقت دون وقت وبجاءت دون حادث وذلك لتوقف تخصيص الاستعدادات
المتوقف على المحل وذلك المحل هو المادة فكل حادث له مادة وهو كمالا سابقا عليه فليزم هذا وجوده عند الوجود
عند حصول الاستعدادات ووجوده ثم يتحرك كالحركة المصقلة على الدوام والممكن يجب وجوده عند وجوده لانه
لوجوده في الحيز الطبيعي في الاطلاق الوجود على العلة النامية نظرا تقدمه واللاحق يتكهن بها فيكون وجوده في وقت دون
وقت آخره فخصا وهو باحد الوقتين ان كان لا يلزم وقوعه لا يلزم وان كان لا يلزم كماله على العلة النامية فانه بلا حيز

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

عز ان قولنا يسع ان اليرج
يلزم واجب ان اليرج

[illegible]

منه قید الوجوب علی الوجود بخلاف الاول

اضلاع

ان استحقاقه كان الطرف لا وسطه فتمت له احد السبعين اي حده الوجوب لا شئ من خواصه من طرفه المكنته واد
 لك فبطل الخصايات المكنته في اولوية احد الطرفين بحيث لا يمتنع لحد الوجوب وان اكتمل اي وقع الطرف الاخر
 توقع حصول تلك الاولوية على عدم سبب ذلك الطرف لا يمتنع حصول الاولوية انما يتوقف على عدم سبب ذلك الطرف
 لا ولا كذا بل لا يمتنع تحت سبب ذلك الطرف كان هو واجب الوقوع فلا يمكن الطرف الاول اولى لان لا يمتنع ذلك في الاولوية
 احد الطرفين لانه لا يمتنع وجوب وقوع الطرف الاخر لسبب خارجي واذا توقف حصول تلك الاولوية على عدم سبب
 ذلك الطرف فلا يمكنه ذات المكنته كما في حصوله في حصول الاولوية لانه يمكنه المتقضي الاولوية ذلك الطرف
 ذات المكنته مع عدم السبب للطرف الاخر وقد فرض لك من في الحواش القطعية وتقال ان يقول ان كانت
 الزيادة ان ذات المكنته وحدها من غير اعتبار رفع الموانع لا يجوز ان يكون العلم التام الاولوية احد الطرفين كان الزيادة
 في الامر الضروري وضع الموانع مع كل علم تام وان كان الزيادة ان ذات المكنته مع رفع الموانع لا يجوز ان يكون العلم
 التام الاولوية قد قيل لا يمتنع ذلك واتقول الزيادة ان ذات المكنته وحدها على علم تام مشتمل على الشرط والارتفاع
 الموانع الاولوية ام لا اولوية فبطلت لك وكل مكنته مخفوف بغير رتبة احدهما سببه لا وجوده في وجوب
 فبطلت عن علمه التام اي الذي قد بين تقدمه على وجوده بقوله وقد علم منه انه لم يجب له وجوده الثانيه
 متاخره عنه وهي وجوب وجوده مادام موجود او هي العلم المشروط بشرط المحل اي الذي هو الموجود فان كان موجود
 في واجب الوجود مادام موجود او لا في غير الموجودات عن هذه الضم انه ان كل ما قيل على اني فهو ضروري له مادام
 محمولا عليه ولذلك لا يجب في العلوم هذه الضرورية بخلاف الضم الاولوية ضرورية فلو انما وجب عنها ذلك المحال

سائر اقسام رفع المانع معتبره في كل
 طرف تامه والا لا يمكن منع توقف
 حصولها على عدم سبب ذلك الطرف
 انما ان يعبر عن المانع في كل طرف
 حصول العلم في كل طرف فيجب ان يكون
 توقف حصول الاولوية على سبب ذلك الطرف

في الامر الضروري وضع الموانع مع كل علم تام وان كان الزيادة ان ذات المكنته مع رفع الموانع لا يجوز ان يكون العلم التام الاولوية قد قيل لا يمتنع ذلك واتقول الزيادة ان ذات المكنته وحدها على علم تام مشتمل على الشرط والارتفاع الموانع الاولوية ام لا اولوية فبطلت لك وكل مكنته مخفوف بغير رتبة احدهما سببه لا وجوده في وجوب فبطلت عن علمه التام اي الذي قد بين تقدمه على وجوده بقوله وقد علم منه انه لم يجب له وجوده الثانيه متاخره عنه وهي وجوب وجوده مادام موجود او هي العلم المشروط بشرط المحل اي الذي هو الموجود فان كان موجود في واجب الوجود مادام موجود او لا في غير الموجودات عن هذه الضم انه ان كل ما قيل على اني فهو ضروري له مادام محمولا عليه ولذلك لا يجب في العلوم هذه الضرورية بخلاف الضم الاولوية ضرورية فلو انما وجب عنها ذلك المحال

في زمان العلم التام انما هو ان لا يجب عدمه انما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته بشرط العلم بحصول الوجود
 المقدمات عن هذه الضرورية كما في جانب الوجود فان في تلك المكنته سواء كان موجودا او معدوما لا يمتنع ان يكون العلم التام
 ولما حكم الحكم حكما حكما بان كل مكنته مخفوف بغير رتبة وان كان بين ذلك في جانب الوجود ولا يمكن ان يكون مراد
 كل مكنته موجودا ولهذا بين ذلك في جانب الوجود وانما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 له بانظر على العلم التام واللاصق بالشرط لا يكون موجودا انما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 وثبت لا يمكن للمكنته واجب والا لكان لم يكن وجوده واجبا بل مكنته اذا لا يمكنه لا يمتنع بعد ثبوته لاجازة العلم
 نظر لانه لا يمتنع فيجب ان يتلجب المكنته واجبا او مستغنى واذا كان ثبوت الاحكام للمكنته واجبا لم يكن المكنته في وقت مكنته
 كل وقت في الحدوث والعدم قد مر او بالحدوث وجوده انما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 الذي لم يكن عدمه سابقا عليه بالزمان وهذا التفسير لا يمكنه ان حاد لان حدوثه لا يمتنع لا يمتنع الا اذا سببه
 قارنه عدمه وذلك لا يستلزم ان يكون وجوده انما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 دامت الحاجه او لم يمتحى في كونه الحادث هو الموجود والذي يجب ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 حاد وانما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 آخره هو الذي يكونه ما مضى من زمان وجوده اقل ما مضى من زمان وجوده في الزمان انما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 للغيره ولقد علم معينا انما هو ان لا يمتنع ذلك المكنته لا يمتنع ان لا يكون العلم التام انما هو ان لا يمتنع
 كونه القديم هو الذي لا اول زمان وجوده قال الامام وكذا في هذا الموضع ليس بقديم لان الزمان ليس له زمان

في الامر الضروري وضع الموانع مع كل علم تام وان كان الزيادة ان ذات المكنته مع رفع الموانع لا يجوز ان يكون العلم التام الاولوية قد قيل لا يمتنع ذلك واتقول الزيادة ان ذات المكنته وحدها على علم تام مشتمل على الشرط والارتفاع الموانع الاولوية ام لا اولوية فبطلت لك وكل مكنته مخفوف بغير رتبة احدهما سببه لا وجوده في وجوب فبطلت عن علمه التام اي الذي قد بين تقدمه على وجوده بقوله وقد علم منه انه لم يجب له وجوده الثانيه متاخره عنه وهي وجوب وجوده مادام موجود او هي العلم المشروط بشرط المحل اي الذي هو الموجود فان كان موجود في واجب الوجود مادام موجود او لا في غير الموجودات عن هذه الضم انه ان كل ما قيل على اني فهو ضروري له مادام محمولا عليه ولذلك لا يجب في العلوم هذه الضرورية بخلاف الضم الاولوية ضرورية فلو انما وجب عنها ذلك المحال

This image shows a page from a handwritten manuscript in Arabic script. The text is written in dark ink on aged, slightly discolored paper. The script is dense and cursive, typical of classical Arabic calligraphy. The page is oriented vertically, but the text is written horizontally, filling most of the page area. There are some faint, illegible markings at the bottom left corner.

[illegible][illegible]

مجلس

بالشيء
 لا المورث هو اما قد بين ان المكنة لا يجوز ان يكون احد طرفيها او له به لانه وكل ما كان كذلك كان لكل واحد من الطرفين
 السبب السواء فيستحيل ان يرجع احداهما الى الآخر الا لسبب وذلك بدوي ومن انكر ذلك قد كابر معتد بالمصالح المذكورة قبل
 ذلك ان المكنة لا يجوز ان يكون احد طرفيها او له بل كل منهما في النسبة اليه وبهية العقل حاكمه بان يرجع
 احد الطرفين الى الآخر بطرفه فانه بين ان الاصلان سبب للحاصلة لا المورث وذلك لم يتبرهن اليه له وهو في الحديث
 كسنية زائدة على وجود الحادث والا لكان نفس وجود الحادث وكان الشئ حال بقاءه كما لو كان موجودا او انما
 بطلان الحادث هو الموجود في الحادث وفي المحرر في التغطية اللازمة من بقاءه على ان الحادث هو الموجود في الحادث
 وفيه نظرا لان الحادث اذا كان نفس وجود الشئ كان ذلك الشئ اذ هو موجودا فانه حال بقاءه موجودا
 فكيف حال بقاءه حادثة والا لكان في الشئ في الحادث هو الموجود الذي لم يزل موجودا اول هذا المعنى
 يصدق عليه حال استمرار وجوده اللهم الا اذا فرغ الحادث من وجوده الى الوجود كما فعل قوم المشركين فانهم
 لا يكتفي الشئ حال بقاءه حادثة على عدم البقاء اي الحادث كسنية زائدة على عدم البقاء على وجود الحادث والا
 لكان اي الحادث او المعدوم على المحرر في التغطية فكل حادثة وهو نظير التغطية والبطون وقوله وحدونه اي
 حدوث الحادث نفسه لانه جواب سوال معتد بتدبيره ان يثبت الحادث حادث لا متتابع ان يكون حدوث
 قديما والا لكان الحادث لا تصاف بالصفات القديمة واذا كان كذلك كان حدوث الحادث زائدا عليه لما ذكرتم من ان
 كسنية زائدة على الحادث والظلال في حدوث حدوث الحادث كالظلال في حدوث الحادث فيلزم التسليم وتوهم الجواب
 ان الحادث كسنية زائدة على الحادث اذ المكنة الحادث الحادث واما ان كان فلا بل هو نفسه وفيه نظر لان ما
 به لا دخل

فيكون الحادث هو الموجود في الحادث وفي المحرر في التغطية اللازمة من بقاءه على ان الحادث هو الموجود في الحادث
 وفيه نظرا لان الحادث اذا كان نفس وجود الشئ كان ذلك الشئ اذ هو موجودا فانه حال بقاءه موجودا
 فكيف حال بقاءه حادثة والا لكان في الشئ في الحادث هو الموجود الذي لم يزل موجودا اول هذا المعنى
 يصدق عليه حال استمرار وجوده اللهم الا اذا فرغ الحادث من وجوده الى الوجود كما فعل قوم المشركين فانهم
 لا يكتفي الشئ حال بقاءه حادثة على عدم البقاء اي الحادث كسنية زائدة على عدم البقاء على وجود الحادث والا
 لكان اي الحادث او المعدوم على المحرر في التغطية فكل حادثة وهو نظير التغطية والبطون وقوله وحدونه اي
 حدوث الحادث نفسه لانه جواب سوال معتد بتدبيره ان يثبت الحادث حادث لا متتابع ان يكون حدوث

١٧
 به على ذلك فهو عام ولا ينعى استغناء السبب اللازم والحادث الزمان في عدم عليه المادة والمادة اما تقدم المادة فبنيان
 اي في بيان كسنية فيضان المكنات عن عللها حيث قلنا فلا بد لتلك الحادث من محل تخصص الاستعدادات بوقت
 دون وقت ومجاورت دون حادث واما تقدم المادة فلما بينا من وجوب تقدم الحركة عليه حيث قلنا في البحث المذكور وذلك
 انما كسنية بكونه اية المستلزم لوجوب وجود الزمان كما سيجر من ان لا بد لتلك الحركة من مكانية ممتدة في الزمان فانه لا يمكن
 لا يجتمعان وهو الزمان على انما نقول لكان الحادث الزمان الموجود الذي كسنية ممتدة في الزمان فانه لا يمكن
 سبق الزمان عليه بما جلا دليل وقد اوضح الشيخ في النسخة الخامسة من الاشارات على تقدم المادة عليه اي على الحادث
 الزمان بان الحادث قبل حدوثه مكنة والا لكان واجبا او متصفا وذلك في ذلك لا يمكن ليس هو العايد الى الزمان
 ايجادا بكونه متعلق به في الاصلان كايون العارضة منه ايجادا المكنة لا في جميع كونه في نفسه والعلة تعاريف المصداق
 لا من حيث انه لم يكن ثبوته لم يثبت فرق بين قولنا لا امكان له ومن قولنا امكانه لا فاذن الا امكان امر غير متعدي الى الحادث
 وليس يجوز ان يكون في نفسه لانه امر اضافي فهو اذن من صفات السيد في عللها وهو المادة وكسنية اي ذلك المادة قد ما لا لكان
 محل اخر في نفسه او منتهى المادة فبذلك اول بطون في نفسه وقوله وقد عرفت انفسه اشارت على كسنية لا امكان ثبوته
 فان استدلال به الشيخ عليه فقد ضعفه في المحرر في التغطية ان سلما ان الاصلان امر ثبوته ولكن لم تعلم انه يلزم
 فاذ ان كسنية محله موجودا في الخارج وانما يلزم ذلك ان لو وصف المعدوم في الخارج من حيث هو معدوم في الخارج بالامكان وهو محتمل
 بل المعدوم في الخارج انما يوصف بالامكان اذا حضر في الذين ووجوده في الذين كافي في القيام الا امكان به ولا حاجة الى محله
 موجود في الخارج وفيه نظر فانه انما يصح اذ المكنة من اذ الشيخ في كسنية الاصلان ثبوته في الخارج بل لا يمكن ان ينعى في داخله

فيكون الحادث هو الموجود في الحادث وفي المحرر في التغطية اللازمة من بقاءه على ان الحادث هو الموجود في الحادث
 وفيه نظرا لان الحادث اذا كان نفس وجود الشئ كان ذلك الشئ اذ هو موجودا فانه حال بقاءه موجودا
 فكيف حال بقاءه حادثة والا لكان في الشئ في الحادث هو الموجود الذي لم يزل موجودا اول هذا المعنى
 يصدق عليه حال استمرار وجوده اللهم الا اذا فرغ الحادث من وجوده الى الوجود كما فعل قوم المشركين فانهم
 لا يكتفي الشئ حال بقاءه حادثة على عدم البقاء اي الحادث كسنية زائدة على عدم البقاء على وجود الحادث والا
 لكان اي الحادث او المعدوم على المحرر في التغطية فكل حادثة وهو نظير التغطية والبطون وقوله وحدونه اي
 حدوث الحادث نفسه لانه جواب سوال معتد بتدبيره ان يثبت الحادث حادث لا متتابع ان يكون حدوث

بالنسبة
 لا المورث هو انما قد بين ان الممكن لا يجوز ان يكون احد طرفيه او له بل لانه وكل ما كان كذلك كان كل واحد من الطرفين
 البطلان السواء فيستحيل ان يجمع احدهما على الآخر لا السلب وذلك بهيئتي ومن انكر ذلك فليكن قوله المعنى ان قبل
 ذلك ان الممكن لا يجوز ان يكون احد طرفيه او له بل كل منهما يتبادر الى النسبة اليه وبهية العقل حاكمه بان يجمع
 احدهما للثبوت ويسلخ بطلان ذلك بين ان الامكان سبب للحاجة الى المورث ولذلك لم يترخص السلب وهو ان المحدث
 كينونة زائدة على وجود الحادث والامكان نفس وجود الحادث وكان الشئ حال بقاءه حادثا لكونه موجودا اذ ان
 بطلان الحادث هو الموجود في الحادث وفي المحذور في التوطئة اللازمة بقاءه على ان الحادث هو الموجود في الحادث
 وفيه نظر لان الحادث اذا كان نفس وجود الشئ كان ذلك الشئ اياه موجودا حادثا فانه حال بقاءه موجودا
 ممكنه حال بقاءه حادثا والاولى ان يمنع في التوطئة بل الحادث هو الموجود الذي لزمان وجوده اول وهذا المنع
 يصدق عليه حال استمرار وجوده التام الا ان المحدث لا يجمع من عدم الوجود كما فعل قوم من المتكلمين فانهم
 لا يمكن الشئ حال بقاءه حادثا ومن عدم الوجود اي الحادث كينونة زائدة على عدم السبب على وجود الحادث والاول
 لكان اي الحادث او المعدوم على ان المحدث في التوطئة حصل حدوثه حادثا وهو شرط التسلط والبطل وقوله وحدوثه اي
 حدوث الحادث نفسه لسلامة جواب سوال مقدر قد يرد ان يثبت الحادث حادث لا يتبع ان يكون حدوث
 قدما والامكان الحادث لا يتصافى بالصفات التوقفية قدما واذ كان كذلك كان حدوث الحادث زائدا على عدمه لا كونه
 كينونة زائدة على الحادث والاطلاق حدوثه حدوث الحادث لاطلاقه في حدوث الحادث فيلزم السلب وتوهم الجواب
 ان الحادث كينونة زائدة على الحادث اذ يمكن ان يكون الحادث حادثا والامكان حادثا بل هو نفس وفيه نظر لان ما
 يستدل

هذا هو المطلوب في هذه المسئلة
 ان الممكن لا يجوز ان يكون احد طرفيه او له بل لانه وكل ما كان كذلك كان كل واحد من الطرفين
 البطلان السواء فيستحيل ان يجمع احدهما على الآخر لا السلب وذلك بهيئتي ومن انكر ذلك فليكن قوله المعنى ان قبل
 ذلك ان الممكن لا يجوز ان يكون احد طرفيه او له بل كل منهما يتبادر الى النسبة اليه وبهية العقل حاكمه بان يجمع
 احدهما للثبوت ويسلخ بطلان ذلك بين ان الامكان سبب للحاجة الى المورث ولذلك لم يترخص السلب وهو ان المحدث
 كينونة زائدة على وجود الحادث والامكان نفس وجود الحادث وكان الشئ حال بقاءه حادثا لكونه موجودا اذ ان
 بطلان الحادث هو الموجود في الحادث وفي المحذور في التوطئة اللازمة بقاءه على ان الحادث هو الموجود في الحادث
 وفيه نظر لان الحادث اذا كان نفس وجود الشئ كان ذلك الشئ اياه موجودا حادثا فانه حال بقاءه موجودا
 ممكنه حال بقاءه حادثا والاولى ان يمنع في التوطئة بل الحادث هو الموجود الذي لزمان وجوده اول وهذا المنع
 يصدق عليه حال استمرار وجوده التام الا ان المحدث لا يجمع من عدم الوجود كما فعل قوم من المتكلمين فانهم
 لا يمكن الشئ حال بقاءه حادثا ومن عدم الوجود اي الحادث كينونة زائدة على عدم السبب على وجود الحادث والاول
 لكان اي الحادث او المعدوم على ان المحدث في التوطئة حصل حدوثه حادثا وهو شرط التسلط والبطل وقوله وحدوثه اي
 حدوث الحادث نفسه لسلامة جواب سوال مقدر قد يرد ان يثبت الحادث حادث لا يتبع ان يكون حدوث
 قدما والامكان الحادث لا يتصافى بالصفات التوقفية قدما واذ كان كذلك كان حدوث الحادث زائدا على عدمه لا كونه
 كينونة زائدة على الحادث والاطلاق حدوثه حدوث الحادث لاطلاقه في حدوث الحادث فيلزم السلب وتوهم الجواب
 ان الحادث كينونة زائدة على الحادث اذ يمكن ان يكون الحادث حادثا والامكان حادثا بل هو نفس وفيه نظر لان ما
 يستدل

بطلان ذلك

بطلان ذلك فهو عام ولا يمتنع امتناع السلب اللازم والحادث الزمان
 اي في بيان كينونة نقصان الممكنات عن عللها حيث قلنا
 دون وقت ومجاورت دون حادث واما قد قلنا
 انما يمكن بتركه ايم المستلزما
 لا يتحققان وهو الزمان
 سبق الزمان عليه بما جلا دليل وقد
 الزمان بان المحدث قبل حدوثه ممكن والامكان واما
 الجواب لم يرد عليه بهذا الامكان كائنت التاخير في متناهى الاجاد والمحدث
 لا مخرج من ان الممكن يتوهم ان يثبت فرق بين قولنا لا امكان له ومن قولنا لا امكان له لان ما كان امكانا امر متوهم عايد لا المحدث
 وليس يجوز ان يثبت في نفسه لانه امر متوهم في نفسه لا في نفسه في محله وهو الحادث وكينونة اي ذلك الحادث قدما والامكان
 على ان في نفسه او في محله لا في نفسه ولا في محله بل في محله في نفسه وقوله وقد عرفت انفسه اشارت الى ما منع كينونة امكان ثبوته
 فانما استدل به الشيخ عليه بقدر ضعفه في المحذور في التوطئة وان سلمنا ان الامكان امر متوهم ولكن لم قلنا انه يلزم
 انه ان يكون محله موجودا في الخارج وانما يلزم ذلك ان لو وصف المعدوم في الخارج من حيث هو معدوم في الخارج بالامكان وهو محتمل
 بل المعدوم في الخارج انما يوصف بالامكان اذا حضر في ذهنه وجوده في ذهنه كان في القيام بالامكان به ولا حاجة له على
 موجوده في الخارج وفيه نظر فانما يصح ان الممكن مراد الشيخ من الممكن الامكان ثبوته كونه في الخارج بل لا يمكن ان يثبت في داخله

هذا هو المطلوب في هذه المسئلة
 ان الممكن لا يجوز ان يكون احد طرفيه او له بل لانه وكل ما كان كذلك كان كل واحد من الطرفين
 البطلان السواء فيستحيل ان يجمع احدهما على الآخر لا السلب وذلك بهيئتي ومن انكر ذلك فليكن قوله المعنى ان قبل
 ذلك ان الممكن لا يجوز ان يكون احد طرفيه او له بل كل منهما يتبادر الى النسبة اليه وبهية العقل حاكمه بان يجمع
 احدهما للثبوت ويسلخ بطلان ذلك بين ان الامكان سبب للحاجة الى المورث ولذلك لم يترخص السلب وهو ان المحدث
 كينونة زائدة على وجود الحادث والامكان نفس وجود الحادث وكان الشئ حال بقاءه حادثا لكونه موجودا اذ ان
 بطلان الحادث هو الموجود في الحادث وفي المحذور في التوطئة اللازمة بقاءه على ان الحادث هو الموجود في الحادث
 وفيه نظر لان الحادث اذا كان نفس وجود الشئ كان ذلك الشئ اياه موجودا حادثا فانه حال بقاءه موجودا
 ممكنه حال بقاءه حادثا والاولى ان يمنع في التوطئة بل الحادث هو الموجود الذي لزمان وجوده اول وهذا المنع
 يصدق عليه حال استمرار وجوده التام الا ان المحدث لا يجمع من عدم الوجود كما فعل قوم من المتكلمين فانهم
 لا يمكن الشئ حال بقاءه حادثا ومن عدم الوجود اي الحادث كينونة زائدة على عدم السبب على وجود الحادث والاول
 لكان اي الحادث او المعدوم على ان المحدث في التوطئة حصل حدوثه حادثا وهو شرط التسلط والبطل وقوله وحدوثه اي
 حدوث الحادث نفسه لسلامة جواب سوال مقدر قد يرد ان يثبت الحادث حادث لا يتبع ان يكون حدوث
 قدما والامكان الحادث لا يتصافى بالصفات التوقفية قدما واذ كان كذلك كان حدوث الحادث زائدا على عدمه لا كونه
 كينونة زائدة على الحادث والاطلاق حدوثه حدوث الحادث لاطلاقه في حدوث الحادث فيلزم السلب وتوهم الجواب
 ان الحادث كينونة زائدة على الحادث اذ يمكن ان يكون الحادث حادثا والامكان حادثا بل هو نفس وفيه نظر لان ما
 يستدل

2000 1000 2000

و فیہا مباحث

في اقام ما يحتاج اليه النبي في وجوده اليه ستر علمه واعلم ان الشيخ قسم العلل الى قسمين احدهما علل لم يهتبه النبي وهم الحادثة والصورة وثانيها

2

10

فی الجواب

...

...

و

۱۰۰

فان

...

مستوفى

والصوف

1

1

1

والفضل

1A

والفصل كل منها خبر المسمية في الخارج بل ذلك إنما هو العقل والمراد بال دخول في قوله وان كانت داخلية في المعلولات الدخول الخارجي

و هو لا يحكم تحقّف وان كانت خارجة فمن العلم العاليية ان كانت منه وجوب العلم بالخارج بالبنية الى السر والظاهر كانت

اجلها انما الجوس على السريرة بالنسبة اليه ومن اى العلية الفاعلية على العلية الفاعلية اى انها فاعلية عليه الفاعل او انما تصور

ولا يجوز على الميراث ذلك المقصور عليه الا بعد اتمامه والى الميراث من غير غلبة بالنيابة المرد ذلك الوصف للفاعل وعلى ما كانه بالنيابة

سنة العمل أو ما يشترط في الوجود والى المعنى الخارج وهو أنه إذا لم يمس على السرير ما لم يكن بعد وجوده والسرير الخارج ولكن يتقدم عليه العمل

لما عرفت ان كونه وجودا ناسبا عليه للنسب اذ العلم لا يكون ان كونه متافضا عن معلوله باطل منسبها المتعدد عليه والشرط ان يكون الذي

ليس فيها وجود الزوال لا جملها وعدم المانع داخل في الزوال لا في خارج العلم وليس وجوده محتمل ولا لا محتمل وهو من العلم التام من قبوله

الشرط الرابع من ابرار العلم الناصح وعليه سلك منور وحوار العلم قديم من طائفة من ابرار العلم الناصح والادب العلم الناصح

موجود و قد قيل ايها القسم غير شك على الموضوع الذي هو محل الطل الفاصلة وهو باين ان العلم الفاصلة لا يجب ان يكون موجودا

جميع انما يماثل الواجب وجود العلم الموصد بها لكونها مفيدة للموجود والامتناع عن توقف الايجاب على قيد عدمه من غير ان يقول لانه

المائع عندى وانما كين لك لو كان المائع امر او جودا و هو حرم و اما عدم اشتغال العنصر على الموضع فالاحتمال ايراد ان لا يثبت كل عليه

هل لا نقول يا توفيق عليه السلام ان كينون في نفسه اول وانسانه ان كونه قار للعب وهو المصنوع اول والخالق المباد كونه

منه وجود الشرح اولاً بله اولاد ذاك واما الجنس والنسل فهما لم يعلم وجود النسل في الاولاد كما هو واضح مما ذكرنا

تقول علامہ الباقی مفسر بانہ ہو العلل والحمد لا یفیم لک بل ہما من علل وجود النوع فان ارادنا سئل القمۃ علیہ الرحمۃ قلنا یتوقف علیہ

نظر ان کان داخلہ فیہ، ان کو نیز داخلہ فیہ العقل و الخیار و ارول ہو الحسن و الفضل و ان فی ہو الماد و الصور و ان

...

قدام
له ولا دخل
الاشنة
على
مبارزة
عالية

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عبدالله بن محمد بن عبد الله

The image shows a manuscript page with two distinct sections of handwritten text in Arabic script. The top section is partially obscured by a large, dark, irregular stain. The bottom section is also partially obscured by a smaller, dark, irregular stain. The text is written in black ink on aged, slightly discolored paper.

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, containing several lines of prose and a small signature at the bottom right.

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, written on aged, stained paper.

المؤمنين محمد بن عبد الله بن يوسف بن
ولكنه ان كان العبد يات به غير من
ولا يجوز ان يشاء ان يكون

[illegible]

87

10

The image shows a single page from the Voynich manuscript, labeled '10' in the top right corner. The page is filled with dense, handwritten text in a script that is completely unknown to modern scholars. The script is highly stylized and cursive, with many loops and flourishes. The text is written in dark ink on aged, yellowish paper. The page is numbered '10' in the top right corner. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or language than the main body of text.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عبد الجواد له وليس عليه لعنة لا استغفارة عن العلة اولى صلواته من ان يقول كذا ط
فمنه فلهذا انه قد يجوز ان يكون بعض اجزاءها معنية عن العلة ولا يجوز ايضا ان يكون حاصلها

[illegible]

والمثل الاول في هذه الاصل لان كل واحد من ائمة الهدى موقوف عليه المثل وما يترق عليه
فان كل واحد من ائمة الهدى موقوف عليه المثل وما يترق عليه

فيل المردان السبب التام للمجموع ثم تأخر في الجملة في كل واحد من آحاد ذلك المجموع وليس
بالمجموع سبباً تاماً لغيره ثم كمن السبب التام للمجموع مؤثر في كل واحد من آحاده وتوقف اثره
في توقفه على كل واحد من الآحاد فما متنع ان يكون مؤثراً في كل واحد من تلك الآحاد وادارة
ملاحظة

في واجب الوجود لا ليس له نفسه لا يستغنى عن العلة او حاصله لئلا يضر وتبين ان قبوله كان كل واحد من الاطراف في الجملة
لكنه قد عرفت ان ذلك لا يجوز ان يكون بعض اجزاء ما عني عن الموضع ولا يجوز ايضا ان يكونه حاصله لئلا يضر ولا يجوز ان يكون
بذلك معنيته مع تحقق علة التامه وذلك ممكن كونه ذلك الموضع ذلك البعض ارجس العلة التي عن العلة التي بعد تحققها تحل
تحققه بالقبلة ولا نه موجب ذلك اي كونه الموضع في الجملة حوزا في كل جزء منها فاعلم الذي تقدم بعض اجزاء من البعض
بذلك ان السريه ان احدا جزايه وهو الالهة لا تتقدم على الجزاء والافه وهو الكيه السريه بالرهان فعدت التامه ان كانت موجوده
في الجزاء المتقدم كالحادث بل لم تختلف المعالايه السريه عن العلة التامه عن العلة التامه وان كان مع جزاء العلة في تقدم العلم
لحادث به علة التامه وكل واحد منها قد لا يكون اللازم بما ذكرتم ان العلة التامه بالجملة لا يجب ان يكونه علة تامه لكل واحد من
ايها يجوز ان لا يكونه علة تامه لها ويكون موضعها فيها واتساع المختلف انها موضع العلة التامه لان العلة عطفان لا يتناول احد من
واجب ذلك في جملة احد الاطراف في نفسه وهو ان كل شيء موضع في موضع او تقدم المعلول عن العلة او تختلف المعلول عن العلة
التامه وذلك لان الموضع الموضع في الموضع ان كان كونه ما يتوقف عليه النسو او كان سببا تاما له او لم يكن او السبب
التامه ولا الاول بل في الامر الاول لا تامل واحد من احوال الكل موقوف عليه الكل وما يتوقف عليه الكل يتوقف على
منه واحدا على ما ذكرتم فكل واحد من احواله يتوقف على نفسه وهو جملة انما في جملة احد الاطراف في الاطراف كما هو سائر الموضع
فان قيل المراد ان السبب التام للجميع له تاثير في الجملة في كل واحد من احواله وذلك للجميع وليس بنسب من احوال الجميع
عليه الجميع سببا تاما ليعلم من كونه السبب التام للجميع حوزا في جملة احد من احواله ويتوقف النسب على نفسه فلهذا العلة التامه
الجميع متوقف على كل واحد من الاطراف او ما تستغنى ان يكون موضع في جملة تلك الاطراف او الاول كانت تتقدم عليه

Handwritten text in Arabic script, likely a library stamp or ownership mark, located in the upper right corner of the page.

۲۵

